

אביך הגיע פסח בא

האובך
הגיע בזמן כדי
שנרגיש מה זה חול
המועד.

יש כל כך הרבה משפחות שאין להן מה
לאכול בליל הסדר וחמותי הזמינה דוקא
אותנו

איזה כיף שחול
המועד הגיע ואפשר
לצאת לצפות
בפריחת המקלטים.

היום טיל אחד
לעומר

נס בבית קפה:
הייתה נפילה, אין נזק.
רק הקפה הפוך

לא יודע אם הגעתי לסופר
או למכון פתלוגי אבו כביר

עקב שיבושים ב GPS,
משאיות הסיוע ההומניטריות
לעזה הגיעו לנקודות החלוקה
של הקמחא דפסחא

דבר העורך

פסח לאהוב... אחד התלמידים בישיבת
סלבדוקא ניגש לראש הישיבה רבי אייזיק שר, שהיה
מחנך דגול, ושאל אותו: יש לי בעיה גדולה! יש לי תאוה
בלתי נשלטת לספר לשון הרע! בפרט סיפורים כאלו
שאף אחד לא יודע. הרי זה כל כך מתוק, נענה ראש
הישיבה ואמר לו: על אבא שלך, יש לך תאוה לדבר
לשון הרע? לא, השיב התלמיד. והאם אתה מרגיש
שאתה עומד בפני 'נסיון' כשאתה לא מדבר עליו? לא.
ביחס לאבא שלי אין לי כל תאוה לדבר. מדוע? האם
לאבא שלך אין חסרונות? גם לאבא שלי יש חסרונות,
ובכל זאת אין לי כל תאוה לדבר עליו. תנסה להסביר לי
מדוע. במה הוא שונה מכל אדם אחר? על אבא שלי אני
לא רוצה לדבר, אני אוהב אותו.
אם כך, אתה בעצמך נתת עצה נפלאה איך להתגבר על
התאוה ולא לדבר לשון הרע על הזולת. תאהב אותו!
אם תאהב אותו לא תרצה לדבר עליו, וכשלא רוצים
לדבר - לא מדברים.

כאשר יש ואהבת לרעך כמוך לא מדברים לשון הרע.
מסופר על רבי הירש פאלי, שאלמנה אחת שאלה אותו,
איך לחנך את ילדיה שלא ידברו לשון הרע? והשיב לה:
תחנכי אותם שיאהבו אחד את השני!

בהערכה רבה ניר גלילי

לרפואת יונה בת דינה תחי'

הייתה לי בעיית נמלים במטבח.
הזמנתי מדביר.
הגיע, אמר לי צא וחזור בעוד ששתיים.
חזרתי, אני רואה את המדביר עומד
ומחייך והמטבח עדיין מלא נמלים.
שאלתי אותו "למה אתה מחייך?"
ענה לי "חיסלתי להם את הבכירים!"

אבא שלי חיפש
מה לקנות לפסח,
לצערי הוא לא
מצא.

חול המועד בתכנון:
טיולים - מסעדות -
ביקורים.
חול המועד בפועל:
מיטה - ספה

הפיצה הזאת מקמח
מצות בכלל לא רעה
זה הקרטון

מרוב שכולם בכנרת
פתחתי ת'ברז יצא לי
2 אנשים ונרגילה

מה יהיה מזג האוויר בפסח?
או במילים אחרות -
כמה מעלות טובות למקום עלינו?

לך תבין עם שהלך ארבעים
שנה במדבר מתעצבן על
פקק של רבע שעה.

שווה קריאה

פסח כשהייתי ילד... כולם כבר הלכו לישון והבית של סבא וסבתא היה חשוך ומפחיד. התחבאתי
מאחורי הכורסא בסלון וניסיתי לא להירדם. כל שנה אני פותח את הדלת, שאבא נועל כשהוא חושב שאני לא רואה ומתחבא, ממתין
לאלוהי הנביא ו...נרדם. אבל הפעם נשבעתי שזה לא יקרה שוב. "אני חייב להישאר ער", שיננתי לעצמי, מביט בכוס המעוטרת של אליהו
הנביא. הכל היה מוכן לקראתו. פתאום נשמעה חריקה מפחידה. התכווצתי בחדר, נושם בשקט, שאלוהי לא ייבהל. הדלת נפתחה לאט
ומבחוץ הסתנן אור של פנס רחוב. צבטתי את עצמי כדי להאמין - בפתח עמד אליהו הנביא! אליהו לא נראה כמו אליהו. גרבינו כיסה את
ראשו, הבגדים שלו היו מלוכלכים והיו לו כפפות ופנס. הוא נכנס בשקט, כדי לא להעיר אף אחד לפני שהוא שותה את היין שלו. אבל
אליהו לא ניגש בכלל אל כוס היין, הוא ניגש לשידה והתחיל לפתוח מגירות. ידעתי שהוא התבלבל, הוא פשוט לא ראה את היין וחשב
שהחבאנו אותו במגירה. הוא באמת מבולבל אליהו הנביא! יצאתי בלאט מהמחבוא שלי, ניגשתי אליו ומשכתי בשרוולו. אליהו הנביא קפץ
בבהלה. "אהה", הוא צווח, "מי אתה ילד?". "אני גדי", אמרתי, "אני שמח שסוף סוף הגעת!". "אתה שמח?" אליהו השתומם.

כן, אמרתי "היין שלך על השולחן!". אליהו לא הבין - "יין?" "כן, היין שלך", התעקשתי והגשתי לו את הכוס המלאה. אליהו נטל את הכוס
בחדשנות, סובב אותה מול האור ואז הרים את הגרבינו מהפרצוף ושותה הכל בלגימה אחת. "זה הכל?" - שאל. "כן, עכשיו אתה צריך ללכת
לשכנים, לשתות את היין שלהם", עניתי. "והכוס כסף?" הקשה, "היא נשארת אצלי", "כן, אתה יכול לקחת אותה". אליהו חיך והכניס את
הכוס לשק שלו. "את הטוסטר אני יכול לקחת גם?", שאל. "זה לא מקובל", אמרתי. "טוב אז להתראות", אמר ויצא החוצה לעבר השכן
משה השוטר. מיד כשהלכתי לישון שמעתי שני רעמים וראיתי מהחלון שני פסי אש חוצים את השמיים - מרכבת האש של אליהו הנביא.

